

Klub Przyrodników

ul. 1 Maja 22, 66-200-Świebodzin
Konto: BZ WBK SA o/Świebodzin nr 28 1090 1593 0000 0001 0243 0645
tel./fax 068 3828236, e-mail: kp@kp.org.pl, [http:// www.kp.org.pl](http://www.kp.org.pl)

Świebodzin, 13 lipca 2008 r.

Sz. P.
Cezary Grabarczyk
Minister Infrastruktury

W związku z konsultacjami społecznymi projektu *ustawy o zmianie ustawy Prawo budowlane, ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw*, wnosimy następujące uwagi i wnioski do tego projektu:

1. Przepisy normujące procedurę oceny oddziaływania na środowisko – zarówno przedsięwzięć, jak i studiów oraz planów - należy wyłączyć z tej ustawy i przyjąć wg projektu *ustawy o uprawnieniach społeczeństwa w zakresie ochrony środowiska, ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie*, gdzie są opracowane prawidłowo i zgodnie z prawem unijnym (czego nie można powiedzieć o propozycjach zawartych w przedmiotowym projekcie ustawy o zmianie ustaw budowlano-przestrzennym)..
2. W całym tekście ustawy słowa „*przedsięwzięcie mogącem znacząco oddziaływać na środowisko*” należy zastąpić słowami „*przedsięwzięcie wymagającym oceny oddziaływania na środowisko*”, tak żeby obejmowało również tzw. III grupę przedsięwzięć (przedsięwzięcia mogące oddziaływać na obszar Natura 2000).
3. Udzielanie zgody urbanistycznej w uproszczonym trybie zatwierdzenia zgłoszenia urbanistycznego jest właściwe na obszarach urbanizacji (wyznaczonych w studium), ale nie powinno mieć miejsca poza takimi obszarami, a w szczególności nie powinno mieć miejsca na „obszarach przestrzeni chronionej”. W przeciwnym razie powstanie luka stanowiąca pole do wielu

nadużyć – nawet w parku narodowym stanie się możliwa zabudowa bez zgody, a nawet opinii dyrektora parku!

4. Definicja „zabudowy zagrodowej” powinna być ograniczona rzeczywiście do zabudowy zagrodowej i nie może obejmować np. budynków mieszkalnych, urządzeń melioracyjnych itp. – nawet gdy są lokalizowane na gruntach rolnych - w przeciwnym razie będzie to pole do wielu nadużyć.
5. Jeżeli studia i plany mają zawierać elementy analizy środowiskowej – zwłaszcza w aspekcie rozważania alternatyw lokalizacji przedsięwzięć - to konieczne jest transponowanie do tych przepisów wymogów wynikających z art 6(3) dyrektyw siedliskowej – tzn. reguł dopuszczalności wyboru poszczególnych alternatyw. W świetle art 6(3) tej dyrektywy, alternatywa „najlepsza” z punktu widzenia wieloaspektowego planowania przestrzennego, nie zawsze będzie dopuszczalna z punktu widzenia ochrony obszarów Natura 2000. Trzeba wyraźnie zapewnić, że studium uwarunkowań, plan miejscowy, plan zagospodarowania przestrzennego województwa nie mogą być ustanowione, jeżeli w wyniku przeprowadzenia prognozy oddziaływania na środowisko nie wykluczono negatywnego oddziaływania ich ustaleń na obszar Natura 2000.
6. Jeżeli studia i plany mają zawierać elementy analizy środowiskowej – zwłaszcza w aspekcie rozważania alternatyw lokalizacji przedsięwzięć – to należy zapewnić takie formy udziału społeczeństwa w ich sporządzaniu, które będą adekwatne do obecnych możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniach w sprawie oceny oddziaływania na środowisko. Musi być wprowadzony tryb odwoławczy i możliwość zaskarżenia rozstrzygnięć planistycznych, czego nie ma obecnie, a projekt nowelizacji również nie przewiduje.
7. Pozytywnie oceniamy wyznaczanie w studium uwarunkowań obszarów przestrzeni chronionej, przed zabudową, ale należy zapewnić im rzeczywistą ochronę - na obszarach takich należy koniecznie wykluczyć udzielanie zgody urbanistycznej w trybie zatwierdzenia zgłoszenia urbanistycznego, niezależnie od rodzaju inwestycji.
8. Projekt nowelizacji istotnie zmienia funkcję i znaczenie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nowej funkcji nie można automatycznie nadawać istniejącym studiom - ponieważ nie zostały one poddane prognozie oddziaływania na środowisko, nie rozważano w nich w pełni alternatyw lokalizacyjnych przedsięwzięć oddziałujących na środowisko, nie wyznaczano w nich obszarów przestrzeni chronionej, a uczestnicy procedur udziału społeczeństwa nie byli świadomi, jakie znaczenie ma być nadane rozstrzygnięciom planistycznym zawartym w studium.
9. Ocena stanu aktualności studium powinna następować obligatoryjnie również w przypadku utworzenia na terenie gminy obszarowych form ochrony przyrody (np. obszaru Natura 2000, co przecież istotnie zmienia uwarunkowania planowania!).
10. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa powinien zawierać także korytarze ekologiczne o znaczeniu krajowym. Projekt planu powinien być uzgadniany z generalnym

dyrektorem ochrony środowiska, w zakresie uwzględnienia ogólnokrajowych wymogów związanych z ochroną przyrody (w tym zobowiązań międzynarodowych).

11. Jeżeli zgłoszenie urbanistyczne jest sprzeczne z polityką przestrzenną gminy określona w studium, to konsekwencją powinna być odmowa zatwierdzenia zgłoszenia, a nie tylko kilkumiesięczne zawieszenie postępowania.
12. Prowadzenie „połączonego postępowania” w sprawie zgody urbanistycznej i jednocześnie zezwolenia na realizację przedsięwzięcia wydaje się nierealne – ponieważ nie jest możliwe jednoczesne analizowanie środowiskowego oddziaływania wariantów lokalizacyjnych i szczegółów realizacyjnych przedsięwzięcia. Por. słuszne zarzuty Komisji Europejskiej wobec obecnych procedur decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Negatywnie opiniujemy także utożsamianie „*decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia*” oraz „*zezwoenia na realizację przedsięwzięcia*” – te dwie decyzje dotyczą różnych etapów przygotowania realizacji przedsięwzięcia i określają warunki środowiskowe specyficzne dla tych etapów. Efektywne i zgodne z prawem unijnym postępowanie środowiskowe musi być dwuetapowe, prowadzone oddzielnie na etapie lokalizacji, a oddzielnie na etapie określania szczegółów realizacji przedsięwzięcia, nie da się go efektywnie zredukować do jednorazowej, „połączonej” decyzji.
13. Co do proponowanych zmian w ustawie o ochronie przyrody: projekty studiów, planów i wszystkich form zgody urbanistycznej dotyczące wszystkich typów obszarów chronionych i ich otulin powinny być uzgadniane z właściwym organem ochrony przyrody (obecnie dyrektorem parku narodowego lub wojewodą, w przyszłości w miejsce wojewody wejdzie regionalny dyrektor ochrony środowiska) w zakresie oddziaływania na przyrodę i krajobraz obszaru chronionego. Uzgodnienie takie powinno dotyczyć nie tylko parków narodowych i parków krajobrazowych z otulinami oraz obszarów chronionego krajobrazu, ale także rezerwatów przyrody z otulinami, obszarów Natura 2000 oraz zespołów przyrodniczo-krajobrazowych. Uzgodnienie zgody urbanistycznej powinno dotyczyć nie tylko zakresu „ustaleń planu ochrony”, ale ogólniej oddziaływania na obszar chroniony (także np. gdy plan ochrony nie został sporządzony)
14. Pozytywnie opiniujemy możliwość wprowadzania w otulinie parku krajobrazowego wybranych zakazów, ale do katalogu tych zakazów należy dodać koniecznie zakazy z art 17 ust. 1 pkt 6, 10-12 (te punkty dotyczą działań, które - wykonywane w otulinie - mogą mieć znaczny wpływ na przyrodę parku. Analogiczną możliwość należy też wprowadzić dla otuliny parku narodowego i rezerwatu przyrody
15. Zatwierdzenie zgłoszenia urbanistycznego mogłoby być wyłączone z takiego uzgodnienia tylko wówczas, gdyby tą formę zgody urbanistycznej ograniczono tylko do obszaru urbanizacji. Wnioskujemy, by w proponowanym art 33a ust 1 pkt 13 ustawy prawo budowlane skreślić słowa „*oraz poza obszarem parków narodowych, rezerwatów przyrody i parków krajobrazowych oraz ich otulin*”. Utrzymanie zaostzonych wymogów wobec budowy takich urządzeń nie jest

potrzebne ochronie przyrody, a w wielu przypadkach jest dla niej szkodliwe. Szczegółowe uzasadnienie przekazaliśmy odrębnym pismem.

do wiadomości
prof. Maciej Nowicki, Minister Środowiska